

© Consiliul Europei/Curtea Europeană a Drepturilor Omului, 2012. Această traducere a fost efectuată cu sprijinul Fondului fiduciar pentru drepturile omului al Consiliului Europei (www.coe.int/humanrightstrustfund). Nu obligă Curtea. Pentru mai multe informații, a se vedea referințele cu privire la drepturile de autor de la sfârșitul prezentului document.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court. For further information see the full copyright indication at the end of this document.

© Conseil de l'Europe/Cour Européenne des Droits de l'Homme, 2012. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour. Pour plus de renseignements veuillez lire l'indication de copyright/droits d'auteur à la fin du présent document.

Notă informativă privind jurisprudența Curții nr. 139

Martie 2011

RTBF c. Belgiei - 50084/06

Hotărâre din 29.3.2011 [Secția a II-a]

Articolul 6

Procedură civilă

Articolul 6-1

Acces la instanță

Interdicția temporară de a difuza o emisiune televizată de informare: *violare*

În fapt – Reclamanta, o întreprindere de radio și televiziune din serviciul public, a produs o emisiune lunară, consacrată cauzelor judiciare, denumită „În numele legii”. În 2001, o secvență a acestei emisiuni a fost consacrată riscurilor medicale, drept exemplu fiind luate plângerile pacienților împotriva unui medic, menționat în presa scrisă. Ca urmare a cererii acestuia, președintele Tribunalului de Primă Instanță a interzis difuzarea acestei părți a emisiuni până la pronunțarea unei hotărâri pe fond, sub sancțiunea unei penalități de două milioane de franci belgieni pentru fiecare difuzare. Recursurile reclamantei au fost respinse. Procedura asupra fondului, intentată de medic împotriva reclamantei, se afla pe rol la data introducerii prezentei cereri în fața Curții Europene.

În drept – Articolul 10: interzicerea, până la pronunțarea unei hotărâri pe fond, de a difuza o secvență a unei emisiuni de televiziune ce tratează chestiuni judiciare de actualitate, constituia o ingerință a autorităților publice în exercitarea libertății de exprimare a reclamantei. În căutarea bazei legale a ingerinței în cauză, Curtea constată că Constituția Belgiei autorizează sancționarea delictelor comise cu ocazia utilizării libertății de exprimare, doar după comiterea acestora, și nu înainte. În ceea ce privește Codul penal și Codul civil, acestea nu precizează tipul restricțiilor autorizate, scopul acestora, durata, domeniul de aplicare și controlul acestora. În special, dacă acestea permit intervenția judecătorului de instrucție există divergențe în jurisprudență referitor la posibilitatea unei intervenții preventive a acestuia. Astfel, nu există în dreptul belgian o jurisprudență clară și constantă, care i-ar fi permis reclamantei să prevadă, la un nivel rezonabil, consecințele ce ar putea rezulta din difuzarea emisiunii în cauză. Or, fără o încadrare precisă și specifică a restricțiilor preventive la libertatea de exprimare, numeroase persoane care ar avea temeri referitor la acuzarea lor în

programele televizate – anunțate din timp – ar putea sesiza judecătorul de instrucție care ar da soluții diferite contestațiilor acestora, ceea ce ar fi necorespunzător pentru a păstra esența libertății de a comunica informații. În plus, dacă Curtea, permițând statelor să supună presa audiovizuală unui regim de autorizare, admite principiul unui tratament diferențiat între mass-media respectivă și presa scrisă, aplicarea în această cauză de către Curtea de Casație a diferitor articole din Constituție în dependență dacă se referă la presa scrisă sau audiovizuală, pare artificială. Aceasta nu asigură un cadru legal strict pentru restricțiile prealabile difuzării, mai ales că jurisprudența belgiană nu tranșează întrebarea privind sensul noțiunii de „cenzură” interzisă de Constituție. Astfel, cadrul legislativ coroborat cu jurisprudența belgiană, așa cum a fost aplicat reclamantei, nu răspunde condiției de previzibilitate cerută de Convenție.

Concluzie: violare (unanimitate).

Articolul 41: Constatarea încălcării constituie în sine o satisfacție echitabilă suficientă pentru prejudiciul material și moral suportat.

© **Consiliul Europei/Curtea Europeană a Drepturilor Omului, 2012**

Limbile oficiale ale Curții Europene a Drepturilor Omului sunt engleza și franceza. Această traducere a fost realizată cu sprijinul Fondului fiduciar pentru drepturile omului al Consiliului Europei (www.coe.int/humanrightstrustfund). Nu obligă Curtea, care, de altfel, nu își asumă răspunderea pentru calitatea acesteia. Traducerea poate fi descărcată din baza de date HUDOC a Curții Europene a Drepturilor Omului (<http://hudoc.echr.coe.int>) sau din oricare altă bază de date în care Curtea a făcut această traducere disponibilă. Poate fi reproducă în scop necomercial, cu condiția ca titlul cauzei să fie citat în întregime, împreună cu referirea la dreptul de autor menționat anterior la Fondul fiduciar pentru drepturile omului. Dacă intenționați să utilizați vreun fragment din această traducere în scop comercial, vă rugăm să contactați publishing@echr.coe.int.

© **Council of Europe/ European Court of Human Rights, 2012**

The official languages of the European Court of Human Rights are English and French. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court, nor does the Court take any responsibility for the quality thereof. It may be downloaded from the HUDOC case-law database of the European Court of Human Rights (<http://hudoc.echr.coe.int>) or from any other database with which the Court has share it. It may be reproduced for non-commercial purposes on condition that the full title of the case is cited, together with the above copyright indication and reference to the Human Rights Trust Fund. If it is intended to use any part of this translation for commercial purposes, please contact publishing@echr.coe.int.

© **Conseil de l'Europe/ Cour Européenne des Droits de l'Homme, 2012**

Les langues officielles de la Cour Européenne des Droits de l'Homme sont le français et l'anglais. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour, et celle-ci décline toute responsabilité quant à sa qualité. Elle peut être téléchargée à partir de HUDOC, la base de jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme (<http://hudoc.echr.coe.int>) où de toute autre base de données à laquelle HUDOC l'a communiquée. Elle peut être reproduite à des fins non commerciales, sous réserve que le titre de l'affaire soit cité en entier et s'accompagne de l'indication de copyright ci-dessus ainsi que la référence au Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme. Toute personne souhaitant se servir de tout ou partie de la présente traduction à des fins commerciales est invitée à le signaler à l'adresse suivante: publishing@echr.coe.int.